

KELET.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállás:

Főfő 4-ik szám havá a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ ÉRTÉKES CÍKKEK DÍJZATNÁK.
Kéziratok nem adnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetési díjak

Hatszor hasabozott gármond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegjű minden hirdetés után 80 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelk Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus den Wollzeile 36.) Haasenstain et Vogler (Wallischgasse 10.) Bud. Messe Publicistische Bureau Budapest. Haasenstain és Vogler hirdetés közv. irodája. Weisz Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest szerviztér 5. sz.

Nyitási cikke

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Iparunk és műiparunk.

II.

(Gr. Sch.—z.) Első cikkünket azzal fejeztük be, hogy aranyíves iparunk felvirágzásának épen azok az akadályok állják el az útját, — s ezek közt a tétlenség, — mint a többi iparágaknál.

Pedig csak négy órai munka naponként — azaz: négy órával kevesebb tétlenség — évenként 1460 órát tesszen ki, ez 60 nap, melyeket munkára lehetne fordítani; s még mindig maradna 10 hónap, a megbíró pforzheimi ház részére, 10 hónap az újságolvasásra és a sörház látogatására.

Azt pedig ne mondja nekünk senki, hogy az előállított művet nem lehet eladni; hát miért kerestetik és vásároltatik meg jó pénzén a régi erdélyi ékszer?!

Természetesen sokkal kényelmesebb, ha az ember másnak a megbízottja. Hanem mi a monddok vagyunk, hogy egy kissé kevesebb luxus, s egy kicsit több munkával még is csak lehetne valamit felmutatni.

Egy más példa:

Ismerek Szébenben egy asztalos. Műhelyében tanult. Fametszési munkái épen oly szépek, mint a kiváló stílnak megfelelő. Műhelyében nagyobb részt az élet mindennapi szükségletei számára dolgozik; de igen szép műasztalos munkákat is állít elő, melyek nemcsak benn a hazában, de a külföldön is igen jól értékesíthetnek. Ugyanez a derék műasztalos a kolozsvári iparmű-történelmi kiállításra négy gyönyörű képkereten dolgozik most.

Egy másik odaváló asztalosnak Bukarestben is van raktára; ez a kiállításra egy egész tőkező szobát fog kiállítani renaissance-stílusban és egy, szép faragványokkal ékesített íróasztalt.

Nem messze az utóbbitól lakik ugyanott (N.-Szébenben) egy más iparos; ez butorokat gyárt. Évek hosszú során át, nehéz fáradás és munka árán jutott el odáig, hogy maga magának összeállította a formákat, az egész gyártást, ugyiszlva, a csirájából önmaga kifejtve. És keletje is van a munkáinak.

Nós, már most kérdjük: ha ezek a derék emberek tudnak dolgozni, nekik van piacuk: miért ne dolgozhatnának aranyíveseink, miért ne találhatnák ők is piacra?

Semmi esetre sem akarjuk azonban tagadni, hogy iparunk lehanyatlását nagyban elősegítette a külföldi verseny. Mindazonáltal még is csak egyfelől megszegyenitő s másfelől furcsa, hogy p. o. az aranyívesességben az u. n. erdélyi stílus, — mely szerint a mi régi erdélyi ékszereink állítottak elé, — Atzgersdorffban (Bécs mellett) sikeresen cultiváltak;

ez legalább is annak a jele, hogy a szükséglet meg van, következésképp a piac is biztosítva van.

Shanyersanyag — arany, ezüst, nemeskő — van, a kelendőség biztosítva van, a képzettség, kézi ügyesség ma könnyebben megszerezhető, mint 200 évvel ezelőtt: akkor legfennebb a tökélyhiányt lehet még akadállyal tekinteni.

— **A belgrádi hivatalos** „Srbzke Novine” a következő két fejedelmi rendeletet teszi közzé: I. I. V. Obranovics M. Milán Isten kegyelméből s a nép akaratából Szerbia fejedelme a nemzetgyűlést jóváhagyja: A hadügyi miniszter meghatalmazatik, hogy a míg szükséges, 3000 katonát tartson együtt a határszélek megszállása céljából, s hogy azok ellátására havonként 360 ezer grost (piasztér) fordíthat a rendkívüli hitel számlájára, és pedig folyó évi február hó 20-dik napjától kezdve. Ezen összeg a rendkívüli hitel terhére esik, mely az 1875 évi október hó 13-án kelt törvényhozási határozattal hagyott jóvá. Ezen rendelet végrehajtásával a hadügyi miniszterünket és pénzügyérünket bizzuk meg.

Kragujevaczon, 1877. évi július hó 12—24-dikén.

Obranovics M. M. s. k.

Grújics Sz. s. k. Ivánovics V. s. k. hadügyi miniszter ezredes. pénzügyminiszter.

II. Milán, Szerbia fejedelme, a nemzeti gyűlés határozata után jóváhagyta és jóváhagyja, a mint következők.

1. cikk. Jóváhagyatnak a hadügyi miniszternek a hadikészletekre s a hadi szükségletek fedezésére a különböző beruházások s azok kifizetésére vonatkozó rendelkezései, az 1875. decz. hó 13-áról kelt hadi hitel számlájára.

2. cikk. A beszerzésekre s a kifizetésekre vonatkozó hadi-hitel terheinek számadásai pedig, az 1875. október hó 18-iki skupstinai határozattal jóváhagyva, a Fő Ellenőrző hivatalhoz intézendők, hogy a fenálló törvények értelmében átvizsgálván, azok helyességét igazolja. Ezen határozat végrehajtásával hadügyi miniszterünk bízatik meg.

Kragujevaczon, 1877. jul. 16—28-án.

Obranovics, s. k.

Grújics, s. k.

— **A Rothschild**, a hitelintézet és Wodianer-consortium, mint egyik bécsi lap értesül, késznek nyilatkozott 26 millió fedezésére. A nemzeti bank az átadott czimlekek alapján 15 milliót fog szolgáltatni. A consortium egynegyed % provisiót kap. — A kölcsön kamatába 7%. — A még hátralévő 11 milliót a consortium szolgáltatja maga, a külföldi igénybe vétele nélkül, mi által mellőzve van a valuta-spekuláció veszélye.

Ezen összegért Hofmann közös pénzügyér váltókat ad 7 % kamatára. A consortium köte-

lezi magát, hogy ezen összegeket 3 hónap alatt a kormány szükségletére készen tartsa.

— **Németország; monarchiánk és Oroszország.** Bécsből és Berlinből augusztus 6-iki kelettel következő sürgönyöket közöl a „M. K.”:

Bécs, aug. 6. Hír szerint Berlinből jegyzék érkezett a külügyi hivatalhoz, melyben a Lengyelországban mutatkozó mozgalmakra történelmi figyelemztetés s azon közös rendszabályokra nézve provokáltak eszmecsere, melyek netán szükségessé lesznek. A berlini jegyzék itt nagy megdöbbenést szült.

Berlin aug. 6. Bismarck herceget aug. közepére Berlinbe várják. Katonai körökben az a vélemény, hogy a passzív magatartás ideje lejárt s Németországra nézve közel az idő, midőn Oroszországgal szemben magára vállalt kötelezettségének nyomtatékos fellépése által eleget kell hogy tegyen.

A népgyűlések és Tisza Kálmán.

Kolozsvár, 1877. aug. 9.

Térjünk vissza a hazánkban közelebbről tartott népgyűlésekre, s vizsgáljuk meg hogy milyen hatást gyakoroltak azok a kedélyekre.

Mi megvalljuk őszintén, hogy a népgyűléseket főleg akkor látjuk helyén, midőn valamely tárgy a vitaközlés minden stádiumán már átszűrődött, s akkor is inkább csak azon esetben, ha a nép hangulata téves irányt vett, vagy leginkább akkor, a midőn kormány és nép nincsenek tisztában egymás intencióival, de mindenesetre mindig kellő óvatossággal kell felhasználni ezen kétélű fegyvert, mely már gyakran a helyett, hogy tisztázta volna az eszméket, romboló hatást gyakorolt.

Épen ezért be kell vallanunk, miszerint mi részünkről nem tartjuk korszerűnek a szényegen lévő és kényes természetű orosz-török háború kérdésének népgyűléseken való tárgyalását.

Azonban most, miután az eddigelő megtartott népgyűlések megmaradtak az alkotmányos keretek közt, örömmel constatáljuk mind azt, hogy azok helyes irányban fejezték ki a közvéleményt, mind pedig azt, hogy polgártársaink felfogták a helyzet nehézségeit, s képesek voltak biggadt magatartást által, újabb bizonygatót adni politikai higgadságoknak és érettségnek.

A megtartott népgyűléseknek többsége u. i. mig egyfelől constatálta, hogy az oroszok kegyetlenkedéseitől undorral fordul el, másfelől határozottan kimondotta azt, hogy a török birodalom meggyengítése és az orosz hatalom emelése Monarchiánk és hazánk érdeke ellen van.

Néhány népgyűlés értesítette is már ilyenmő megállapodásairól a miniszterelnök urat, ki a küldöttségeket fogadta, hangsúlyozta azt hogy mennyire óvatosságot követelnek épen

adni merészt; valamint az a szudra-fü, ki egy brahmin-leánnyal meri emelni szentségtelen tekintetét!

Mindezekre megtanítanak minket India törvény- és szent-könyvei.

És mégis a természet örök törvényei gyakran követik el azt az illoyalitást: hogy lábatlanoknál merészelnek a Menu törvényei előtt.

Mert, mióta a föld forog, számtalan szor történt már meg; s fog még történni bizonyára: hogy egy-egy brahmin halálos szerelmet érez egy szegény szudra leánnyal, s egy egyszerű szudra-fü mondhatlan imáddal szerelmes epedéssel tekint a szép brahmin-leány ragyogó szemébe...

Nem tudom: sikerült-e önökben egy kis indus hangulatot költeni föl; ohajtanám ezt, írni céljaim miatt. Arra fölm azonban az olvasót: méltóztatassék félre nem vezetnie magát a bevezetés által.

Semmi szándékunk Indiába vándorolni.

Nem fogunk találkozni tigrisekkel, sakálokkal és Cobra di Capellákkal. Itt maradunk a mi kedves modern civilizációnk légkörében; a mi színtelen égboltunk alatt, a mi halvány arcu felebarátaink közt, a mi szerény virányainkon, hol még a papagály és majom is csak jövevények, bár napról-napra inkább megbonosodnak.

És a ki szíves lesz minket egy kis figyelemmel megajándékozni, az be fogja látni: hogy — bár nálunk Menu annyi tiszteletben sem részesül, mint egy bukott miniszter az új kormány kegyenczei előtt — hogy mondjuk: nálunk is vannak még brahminok és szudrák; hogy gyak-

hazánk érdekében a jelenlegi viszonyok, mind pedig azt, hogy az anyagi és véradózatoknál szükséges takarékosnak lenni.

Tehát csakis rossz akaratból eredt elferdítések facsarhatják a népgyűlések részéről hozott határozatokat oda, mintha azok minden áron viszázkodást akarnának előidézni a szomszédos államok és népfajok közt. Hasonlóan alaptalan rágalomnak tartjuk azt is, mintha Tisza az orosz szövetséget minden áron fenn kívánna tartani. Mi részünkről a Tisza feleleteiben ilyesmit felfedezni képesek nem vagyunk.

Ezzel homlokegyenest ellenkezően azt állítják többek, miszerint maga Tisza szerveztette a népgyűléseket s vezettette ily irányban, csak azért: hogy magát mind fel, mind lefelé nélkülözhetlenő tegye.

Gr. Andrásról is azt híresztelik némelyek, hogy ő is minden áron orosz barát. De azok, a kik azt híresztelték, csakhamar rajta vesztettek, a midőn gr. András közelebbről határozottan rosszallta Románia magatartását.

Különs jelenségnek tartjuk általában azt, hogy a conservatívek egyszerre oly oroszfalók lettek, hogy nékik sem gr. András, sem Tisza-féle vezér az oroszok ellen nem elegendően határozott, holott meg vagyunk győződve, hogy épen ezen párt idegenkednék. legkevésbé egy orosz mintákra szervezett magyar absolutismustól.

Általában véve nézetünk szerint helytelen eljárásnak tartjuk, ha bármely párt, jelen viszonyok közt a bizalmatlanság magvát hintgeti a pártok és vezérférfiak iránt, s nem veszi tekintetbe, mily nagy szükségünk van a kölcsönös bizalomra és együttartásra.

Mi mindenesetre meg lehetünk nyugodva most a megtartott népgyűlések után, mert azokból még ellenségeink is csak ferdtések által képesek mérget szivni, s még a legrosszabb akarat sem vádolhat bennünket akadékoskodási viselkedéssel.

Konstantinápolyi levél.

Pera, 1877. aug. 1.

(A „Kelet” eredeti tudósítása.)

A harczeri hírekről, melyek önöket talán inkább érdekelnék, mint az itteni napi események, mit sem közölhetek.

Az összes konstantinápolyi lapok mind igen szigorú korlátok közzé vannak szorítva. Nem akarom kétségbe vonni, hogy ne küldetnének ide a harczeri jelentések — de ezeknek egyrésze meglehetősen, más része pedig csak is egy szigorú revisio után kerülhet a nyilvánosság elé.

E tekintetben mi magunk is a külföldi lapokra vagyunk szorítkozva s csak is ezekből vonhatunk magunknak mérvadó irányt.

Az igazság keze a bűnösöket is felkeresi. Az exhadügyér Redif és a volt fővezér Abdul-Kerim, miután a kellő dispositiókat a dunai-vo-

ran nálunk is kimondhatlan szenvedések várnak arra a szudra-fü, ki egy brahmin-kisasszony szemébe bolondul; szóval: hogy nálunk is láthatni itt-ott egy-egy darab — Indiát.

— **A Vármezey grófok.**

Még csak pár tized eltelt is, széles Magyarországon nem volt tekintélyesebb és büszkébb főúri család, a méltóságos vármezői Vármezey grófok családjánál. Nagy idők óta a Vármezeyek voltak a haute-voide hangadói, mint ezt készséggel és egyhangulag elismerik, nemcsak a vidék, hanem a főváros arisztokrata körében is. S e tisztességre a Vármezeyek, valljuk meg, nem éppen alaptalan igényekkel bírtak. Már csak maga a család eredete is imponált, lenyulva egész a honfoglalásig, sőt egyenesen a „hét-vezérek” egyikét tisztelve ősapául, mint ez általánosan tudva volt. A ki pedig tán számadó tudatlanságban élt volna e körülmény iránt, az könnyen meggyőződhetett róla — a házmester engedelmével — a grófok fővárosi palotájának dísztermében ékeskedő roppant családja hiteles bizonyossága nyomán, melynek egyik szögletébe a leleményes művész Léva anyáknak — bizonyára életből — portráitját is oda pingálta, egy darabka paradicsommal együtt; mintegy elmélen jelképezve ez által: hogy ő méltósága. vármezői Vármezey István gróf, a család jelenlegi feje, Léva anyának is joggal vihette volna le származását s mit az ildomos mester hihetőleg csak azért nem kísértett meg, mivel homályos sejtelmek lehettek a felől: hogy bőkezű

nal védelmére megtenni elmulaszták, hanyagságok következtében az oroszokat kevés ellenállás után a Duna át lépni engedték s ez által az államnak tetemes károkat idéztek elő és annak tekintélyét megsértették — haditörvényszék elé lettek állítva.

A két vádlott átvételére Tahir bey (a corv. atadója) a mult héten egy külön hajóval Várnába küldetett s onnan Sumlába mevette, mindkettőt ide szállította. A két, egykoron intim barát közt ezen percztől fogva minden érintkezés megszünt. A hajóra külön fogaton mentek; magán a hajón pedig egymást a lehetőségig kerülték, sőt mi több Abdul-Kerim Redifnek gyakran háttat is fordított s egymással egész uton egy szót sem váltottak.

Ide érkezések után a haditörvényszék elé idéztetők rögtön bekövetkeztek, mindkettő azonban hirtelen beteg lett s most hon a saját komájukban őriztetnek. A vizsgálát, dacára ezen hátránynak, már kezdetét vette.

Ugy a török hadsereget, mint az országot egy igen nagy csapás érte. Aziz pasa, ki mint mindenki előtt a legnagyobb szeretetben és tiszteltben ismeretes jó hazafi és kitűnő képességgel felruházott katona állott Ragsrádnál, jó példájával való előmenetel alkalmával áldozatul esett.

Mult hó 26-án ugyanis, a midőn két török zászlóalj az oroszokat a város alatt fekvő magaslatokról elűzni akarta, hogy Aziz jó példát mutasson, saját személyében vezette a fenti csapatot. Midőn azonban az oroszokhoz fegyverlővéssnyi távolságra jöttek, lováról leest s rögtön meghalt. Holt tetemei számtalan golyótló voltak keresztül furva, fejének felsőrésze pedig egy granától elszakítva.

Ezen derék ember és kitűnő katona elhunytát felett mindenki a legnagyobb részvétellel viseltetik.

Alig két hete, hogy Aarifi pasa külügyér lett kinevezve s már a lapok visszalépését hozták. Helyét Server pasa fogja elfoglalni. Nálunk minden van, csak kitartás és maradás hiányzik.

Midhát visszajövetele legközelebb kilátásba van helyezve. Benne, Mehemed és Szelejman pasákban van az egész török reményesség összpontosulva. Igaz, hogy a porta viszonyai igen rossz situációnak láthatók, de a most említett három hazafi rövid idő alatt mindent egészen megváltoztathat.

A görögök, kik Thessaliába berontottak, nem a hadsereghez tartozók, hanem simplex rablókból álló csapatok voltak. A görög kormány nagyon szeretne bonyodalmat előidézni, de a törökök tapintatosságuk által ezt megakadályozták.

pártfogója a kísérlet sikere esetében, még holmi paraszt-atyafisága is keveredhetnék. Megmaradtak hát, mind a művész, mind a pártfogó, a derék szittya-főnököl, ki ott pompázott a kép közepén, elátva roppant torzonborz bajusszal, mely-nél csak az iszonyu pallos volt még félelmesebb és tekintélyt követelőbb.

Osoda-e: ha ily minőségű és mennyiségű ősök bírtokában, Vármezey István gróf nagyon is megvalósította azokat az embereket, kik kezét szorítson? Az ő palotája valódi próba-kőve volt a főúri származásnak. A ki ott el lón fogadva: annak „telivér” minőségében épen úgy megbiztak, mint a hogy-megbizunk az aranygyűrű valódiságában, ha bele van vésve a Nro 3.

Ő méltósága a grófa, egy német főrangú család leánya, ő felsége a királyné egykori palatolgo s valóságos csillagkeresztet dárma, saját nemességét — István gróf némi titkos bosszúságára — még többre becsülte a férjénél. Láthatólag derogált neki a jó hun vezér atyafisága, mert valahányszor csak megpillantotta: rendesen ideg-görcsöket kapott, a mi ugyan István grófnak nem volt felettebb hízegő, de bizonyára annál illőbb egy finom nevelésű, csillagkeresztet hűgő, olyan helyzetben, mikor vis a vis van egy barbár nomád-főnököl, kinek még a kés és villa használatá felől is csak igen korlátozott fogatai voltak s lovának nyerge alatt kézzel cotelletet szervizozott fel önmagának.

(Folyt. köv.)

A sebesültek számára való gyógyítás végett több comitő alakult, melyek már eddig is szép eredményt tudnak felmutatni.

A panique igen magas fokra hágott. Az oroszok közeledése nagy félelmet idézett elő, mindenki elköltözik, ha csak tud. A triesti hajók annyira igénybe vannak véve, hogy már az indulások előtt 4 nappal az összes jegyek el voltak adva.

A német alattvalók Reuss herczeghez egy kérvényt intéztek, melyben egy „nemzetlenség” (deutsche National Garde) felállítását kérelmezték. A nagykövet ezen kérvényt a portához áttette, az eredmény még ismeretlen.

Eddigél csak orosz és török cserkeszeket ismertünk — legközelebb azonban magyar cserkeszek is fognak születni, a mennyiben három ide érkezett magyarnak meglett igérve, hogy a cserkeszekhez a jövő csütörtökön be fognak osztatni.

Sok szerencsét az új pályához!

Mahmud Damad pasa, jelenlegi hadügyér ellen az ingerültség igen nagy. Mindenki sajnálatának ad kifejezést, hogy ő is nem az elődjével hasonló sorsban részesült. Különben a mi halad, az nem mulik; így szerint, ha eltávolítása a kormány éléről, be nem következne, saját személye is veszélyeztetve leendő.

Bertalan.

A háboru.

A harcztérrel sok szenzációt keltő hírek érkeztek. A legelső ezek között azt, melyet aug. 6-ki kelettel Bukarestből jeleznek a „P. L.”-nak, s mely így hangzik:

„Katonatisztok, kik tegnap Bjelából érkeztek, azt mondják, hogy Mehmed Ali és Osman pasák egyesültek s Timovánál az oroszokkal összecsapk egy csatában, — melyben az oroszok 15,000 (!) halottat és sebesültet vesztek.”

Bármennyire óhajtik is, hogy így történt legyen, tartózkodunk azt, mit e hír jelent, ténynek venni. És pedig azért, mert ugy Osman, mint Mehmed Ali csapatai nem voltak oly előre tolv (Timova irányában), hogy már egyesülhettek volna. Legalább a plewnai csata után ily előretolt állásokról nem tudósított a táviró. Kézenyelenek vagyunk tehát, mielőtt átadnók magunkat az újabb török győzelem fölötti örömmek, bevárni az újabb tudósításokat, melyek azt megerősítik. Ha mégis meg történt volna, csak azt bizonyítaná, hogy Osman pasa Plewnánál nemcsak győzni tudott, de a győzelmet ki is tudta zsákmányolni, mint azt óhajtottuk. Azaz gyors menetekben sietett Mehmed Alival egyesülni.

Ugyancsak Bukarestből jelentik továbbá, hogy „hír szerint” a török csapatok elérték Szisztovát, s hogy az orosz főhadiszállás a Duna balpartjára helyeztetett vissza.

Mindezeket, míg újabb, merőben hiteles és megbízható tudósítások érkeznek, inkább csak a török sereg számára előlegezetteknek tarthatjuk, írja a „Hon.” Lehet, hogy egyik-másik harcztéri tudósító felízgatott fantáziájának s a plewnai török győzelmekből kissé korán levont következtetései-nek eredményei, melyek mindazáltal, ha igazaknak bizonyulnak, senki sem fog azoknak őszintében örülni, mint épen magunk.

Béke közvetítés.

Bécsből jelentik, hogy az ottani politikai körökben azon nézet uralkodik, hogy Vilmos császár és Ferenc József találkozása Ischlben alkalmas szolgálhat az esetleges békeközvetítés megbeszélésére is. — Ezzel egyidejűleg jelentik Konstantinápolyból, hogy a porta hajlandó a békére az Andrásy-féle jegyzék alapján. De másfelől, ha Oroszország a végletekig fogja folytatni a harczt, és ha nyugati irányban is fogná kiterjeszteni a háborút, a porta el van határozva, hogy nem fogja kimélni sem az oláh sem a szerb területet, s ha a hatalmak e miatt közbelépőnek, a porta számba nem venné.

Kogolnicsán oláh külügyminiszter hosszu orral távozott Bécsből. Hírszerint nem tudott semmit végezni.

Az oroszok vereségei.

Bukarestből jelentik: Az oroszok az utóbbi négy nap alatt az egész vonalon vereségeket szenvedtek. A dobrudsai orosz sereg Szilisztria alatt háromszor óriási veszteségekkel visszavetették. Az orosz trónörökös Ruscsuk előtt télen. Rasgrádnál az utolsó csatában az oroszok szétverettek. Gurko helyzete az eszki-zágrai vereség következtében kétségbeesett s azon alternatíva előtt áll, hogy vagy megsemmisíttessék, vagy fogságba kerüljön.

Az orosz sereg ellátása.

Az orosz hadsereg ellátásáról, melynek hiányosságai nagy részben okozója volt az eddigi vereségeknek, a „Voss. Zig.” egy levelezője következőket írja az orosz főhadiszállásról: „Az orosz hadsereg ellátása a lehető legrosszabb, s ez az intendatúra szervezete, a hivatalnokok corruptiója, a szétforgácsolt hadviselés, s az utak kevés száma és rossz állapota mellett másképp nem is lehet. Azonkívül a muszkáknak még mindig csak egy hidjuk van a Dunán, melyen a legjobb akarat mellett sem végezhető kellő mennyiségben a szállítás. Bolgárországban a viszonyok olyanok, hogy

ott a csapatok szükségleteit a legkisebb mértékben lehet csak kielégíteni. A gabona még legnagyobb részt a mezőn van, mert a török birtokosok mind elmenekültek az okkupált területekről, a bolgárok pedig vagy a legelőbe soroztatták be, vagy másképp kénytelenek szolgálni az orosz sereget. — Csak az utóbbi napokban kezdtek az aratáshoz látni, a mikor a szem nagy része már kihullott.

A takarmány hiánya még érezhetőbb, a hadsereg után hajtott marhák olyanok, mint a csontváz, mert az utak mentén már minden takarmány le van utetve, a kutak kiszáradtak, a patakokat a csapatok és marhák elgázolták, úgy, hogy a víz hiánya már mindenütt érezhető. Az orosz katona most minden negyednap kap húst s általában vízben puhított kenyérről él. — Ha az esős idő bekövetkezik, az utak rosasága aligha végzetesnek nem válik az orosz csapatokra.”

Szerbia hadikészülődései.

Belgrádból írják a „P. C.”-nek, hogy mióta Törökország elvonta csapatait Nyugati-Bulgáriából, -Szerbiából és Boszniából, Szerbia azon ürügy alatt, hogy határainak védelméről gondoskodik, mozgósította a milicet és a Jávornál egy hadtest összeállítását rendelte el, hogy esetleg megszállja O-Szerbiát és Montenegrókat kezét nyújtson. A szerb kormány azonkívül külföldön 5000 lovat vásárolt, melyek Oláhországon és Kládován át szállíttatnak Szerbiába. A Belgrádban és Kragujeváczban fölhalmozott muníció naponta a löportárakhoz a határookra szállíttatik.

Doxos görög főkonzul a görög kormány megbízása folytán görög-szerb véd- és dacz-szövetségi ajánlatot tett Szerbiának, melyről Risztics Gorcsakoff hgnék jelentést tett.

Monarchiánk beavatkozása.

Monarchiánknak a háboruba beavatkozása, vagyis inkább be nem avatkozásáról a párisi „Temps” Bécsből aug. 4. és 5-éről a következők táviratokat közli:

„Azon ürügy alatt, hogy erkölcsileg nehéz egy legyőzött hatalmat attól eltiltani, hogy minden védelmi eszköztől föl ne használja, Andrásy gróf most hajlandónak látszik az intervencióról akkor is lemondani, — ha Szerbia, Oroszország sürgetésére actióba lépésre határozna el magát. Ez ingadozás oka, ha bizonyos államférfiaknak hinni lehet, Németország befolyásolásában keresendő, melynek szándéka a három császár szövetségét megerősíteni. Még azonban semmi sincs elhatározva.”

A másik sürgöny a következőleg hangzik:

„Tegnap táviratomat ma megerősíthetem. Az oláh hadsereg többi része is át fog a Dunán kelni. Szerbia két hadtestet szerel föl, melyek ugyanez irányban fognak operálni. Mind a mellett is Ausztria — mint tegnap jelentém — nem mozgósi.

Londonból pedig azt írják a „D. Ztg.”-nak, hogy az angol kormány szilárdan el van határozva Konstantinápolyt nem védelmezni. A kormány katonai tanácsadói kijelenték, hogy Konstantinápolyt csak a török csapatokkal együtt működve lehet védelmezni. Ily együtt működésre azonban az országban uralkodó békés hangulat folytán a kormány nem gondolhat. Töves angolban föltenni, hogy ezzel az angol csapatoknak Gallipolisba való partra szállítása is levétetett volna napirendről. Az angol politika célja Törökországban az orosz hadihajók előtt a Dardanellákat zárva tartani. Erre a célra küldettek Máltába a csapatok, melyeket legközelebb több is fog követni.

Táviratok.

London, aug. 7. A „Standard” megczafolja azon hírt, hogy Máltába még 3000 ember küldetik.

A hatfeldparki conservatív tüntetésnél Salisbury kijelenté, hogy a kormány hozzájárul a helyzet nehézségeinek leküzdéséhez, a nélkül, hogy veszélyeztetné az ország érdekeit és becsületét és a nélkül, hogy zavarná a békét!

A „Times” jelenti Konstantinápolyból: Kadri bey kijelentette Zichy grófnak, hogy a porta hajlandó békét kötni, ha Oroszország nem kíván egyebet, mint Bolgárország autonómiáját kereszteni kormányzó alatt.

Pétervár, aug. 7. A „Golos” 4-ki kelettel jelenti Kujukdaraból: A felső Csellfolyó mocsaraiban Saila és Ildisir falvak mellett Komar ezredes utolérte Michrall csapatosztályát. 2000 lovas és két elősiető lövészszázalaj teljesen megverte az ellenséget; az említett falvak lakói löttek az oroszokra, kiknek vesztesége két halott és sebesült; az ellenség vesztesége 30 halott. Michrall egy hirtedt rabló.

London, aug. 6. Az alsóházban Bourke kijelentette, hogy a porta fenntartja azon állást, hogy a fekete tengerpartok ostromzárja effectív; a porta elismerte, hogy fordulnak elő némi rendtelenségek, de megígérte, hogy ismétlődéseket megakadályozza. — A brit kormány — mondá Bourke — az ostromzár nem nyilváníthatja in-effectívnek.

Orsova, aug. 7. Küsztende előtt hét török hadihajó áll; ezek közül kettő csapatszallító hajó. — Az oroszok a bombázott várost makacsul tartják; hasonlóképp Ouadöl-Köi megerősített falut, mely Küsztendestől fél órányira fekszik, nemkülönben minden posztját a küsztende-csernovodai vonalon.

Orsova, aug. 7. Szulejman előhada megszállta Kazanlikot, Jeni-Zagrát és Hain-Bogáz. Ozmán Hyrna mellett diadalt aratott és az oroszokat visszavonulásra kényszerítette. Mehmed Ali több zászlóalját küldött Szulejman támogatására, hogy Gurko tábornokot a Sipka-szorostól elvágni segítsenek.

Orsova, aug. 7. Marschall angol konzult a törökök Viddinben elfogták és csak Konstantinápolyból érkezett reclamatióra bocsátották szababodon a szerb határon át. — A szerb határon a viddini vilajetből nagy cserkesz csapatokat összpontosítottak.

Bukarest, aug. 7. Manu tábornok Miklós nagyherczeg parancsára a parancsnokságtól függesztetett.

Belgrád, aug. 7. Tizenkét zászlóalj gyalogság és öt tábori üteg parancsot kapott, hogy Zajcsár és Negotin mellett a határra vonuljon.

Konstantinápoly, aug. 6. Jeni-Zágra, Kazánlik és a hain-bogázifélenek a törökök által történt visszavételét megerősítik. Az oroszok még csak a Sipka-szorost tartják megszállva. — Az ázsiai harcztérben folyt legújabb harcoknak jelentéktelen eredménye van.

Konstantinápoly, aug. 7. Szulejman pasa jelentése szerint az oroszok Hain-Bogázban összpontosulnak. — A traicai lakosság kivándorlása csökken. — A Bedif pasa elleni ismeretes demonstráció miatt számküzött egyének kegyelmet kaptak. — Szombaton éjjel egy orosz hajó Kilia előtt a Bosporus bejáratánál három török kereskedelmi hajót fenékebe furt. — A hivatalos lap közlése teszi a konstantinápolyi polgári őrség szabályzatát, mely mindenféle vallásu ottomán alattvalóra kiterjed.

A császártalálkozás.

Bécs, aug. 7. A „Freundenblatt” a holnap Strobelban végemenő császártalálkozástól a három-császárszövetség új megerősítését várja, mint a mely szövetség elzárja derekasan betölti. E lap úgy vélekedik, hogy a találkozásnak nincs közvetlen politikai célja, hanem hogy létesülését csak a fejedelmek szívélyes, családias viszonyának köszönheti.

Ischl, aug. 7. Ferenc József és Felsége holnap a német császár elébe, Strobelba utazik. A két uralkodó megérkezése Ischlbe holnap délre van kitűzve, honnan délután Wallstadthba kirándulást tesznek.

Gastein, aug. 7. Vilmos császár ma délután 3 órakor számos fürdővendég viharos éljenzése közt Salzburgba utazott. A polgármesterek azt mondták a császárnak, hogy reményli, ha ismen úgy akarja, hogy a jövő évben ismét meglátogathatja e helyet.

Salzburg, aug. 7. A német császár ma kíséretével esti 7 fél órakor megérkezett a vonat Czedig főigazgató vezette. A vasuti indóházban a fejedelmet Ausztria-Magyarország uralkodója nevében, annak szárnysegéde Spinetti alezredes, Thun gr. kormányzó, Lemberg tartományi főnök és Grüngr. gr. téparancsnok fogadta. A császárigén szívélyesen üdvözölte a közönséget, mely szintén rokonszenvesen fogadta Németország uralkodóját.

Orosz hang Magyarországról.

A „Russkij Mir” című orosz lapban a következő nagyérdemű cikket olvassuk: A politikai helyzetet a hadügyi állapot határozza. Ha vereséget szenvedünk, ha a pangás-tespedés az aktióba bekövetkezik, az oroszellenes elemek azonnal riadót vernek Oroszország ellen. A lármás Magyarország Ausztriát is bele akarja vonni a török háboruba. Angolország harcziás elemei szintén a háborút óhajtják. Londonból a miniszteri lapok, Magyarországban a négygyűléseken tartott beszédek Oroszország elleni háborút prédikálnak. Mi mind-ezeket már régóta megszoktuk és tudjuk, mily értéke van az angol-magyar fenyegetőzéseknek. A magyarok két év óta fenyegetőznek szinpadik kardjakkal, de mit tehet azoknak „provincziális” hatalma? Az angol hazafiak szintén nem nyugodhatnak. A kis magyar nemzettel szemben, mely egykor orosz fegyver által győzött le, leereszkedéssel kell viselnünk magunkat; a boszu vágya igen természetes, mert egyszerre azon vették észre magukat, hogy egy nagy hatalom élén állnak, a melynek mi erővel rendeltük alá őket. Ha igazat akarunk mondani, nekünk akkor semmi okunk nem volt az idegen állam ügyeibe beavatkoznunk; mert megmentvén Ausztriát, egy alattomos ellenséget mentettünk meg, mint azt az 1854-ik évi események bebizonyítják; megmentettünk egy alkalmatlan vetélytársat, mint azt jelenleg tapasztaljuk. Mi akkor nagy hibát követünk el, melyet Bécs a legnagyobb haláladatlansággal fizetett vissza, és a miért a leggyőzött magyarok gyűlöletét arattuk. A magyarok saját szempontukból tökéletesen következtettek és a működésük teljesen logikus. Haragudni rájuk, a mért a törökökkel rokonszenveznek — nem lehet: nekünk nyugodtan el kell viselni úgy az egyiknek harcziás lármáját, mint a másiknak heves kifakadásait. Magyarországra ugy sem egyéb, mint egy nagy állam kis törzsképe; igen, az egy nagyhatalomhoz tartozik, de ő magában véve csak provincia, melyet nemrég királyiudgyággá kereszteltek. Magyarország még korántsem Ausztria, és Andrásy gróf nagyobb esztrák mint magyar.

Ausztria jelenleg nem követi el azt a hibát, melyet 1854-ben elkövetett, mert az előidézte neki az 1859-ik évet, s ennek ismétlődése a monarchia bukására vezetne. Ausztria nélkül pedig Angolországban is békében kell maradni. A magyar és az angol turkofiloknak nincs más kilátásuk, mint nyugodtan viselni magukat. Midhát és Klapka ékesztőlásának, a londoni harcziás lármá igen gyenge támasz, a midőn a nemzetközi politikának nagy kérdései vannak szőnyegen.

Hobart pasa hőstettei.

A „Daily Telegraph” konstantinápolyi levelezője szombat reggel a következő táviratot küldte lapjának:

Épen most vettem a következő érdekes közleményeket Hobart pasa hajóján levő hadi tudósítónktól:

Off Poti, jul. 29. Hobart pasa ma kémutatott Poti Harbour irányában „Assari Jeffic” gőzhajón. — Az erődök erős tüzelést kezdtek a gőzös ellen, melyet azonban onnan nem viszonoztak.

Off Poti, jul. 30. „Mahmoudie” fregatt megtámadta a muszkák erődítését Csamsiránál, mely néhány mérföldnyire fekszik Potitól északra, az „Assari Jeffic” későn érkezett meg, semhogy a csatában részt vehessen.

Végig néztem a csatát, valóban nagyszerű látványt nyújtott. — A nagy ágyugolyók és bombák gyorsan repültek egymás után, nagyszerű robbanásokat okoztak s az erődben igen nagy kárt tettek.

A muszkák eszeveszetten viszonozták a lövöldözést, azonban a golyók legnagyobb részt a gőzös körül estek le. — Maga a hajó tizenhatzszor volt megölve, de nagyobb károkat nem szenvedett, míg a törökök mindaddig ágyúzták a muszka erődöt, míg az egészen romhalmazzá lett.

Suchum-Kale, augusztus 1. Miután a császári muszka erődöt szétromboltta Hobart pasa, tegnap (jul. 31-én) 6000 törökkel együtt elhajózott azon helyre, a hol a muszkák újabb csapatainak megérkezését várták s hol török csapatok voltak a legnagyobb részben.

Itt egész napon várt s azután egészen közel hajózva a parthoz, rettenetes tüzelést kezdett az előnyomuló ellenség ellen.

A gőzös csónakjai leeresztettek s a pasa rendeletére gyorsan s a legnagyobb rendben megtelek török katonasággal. A muszkák igyekeztek ezt meggátolni, de hasztalanul. — A gőzös ágyúi oly borzasztó vérengzést követtek el, hogy a beavatkozásnak még lehetősége is ki lett zárva. — A törökök a parton lov s szorongatásban állott török katonákat egyenkint mind elvitték a gőzösre, a nélkül, hogy egy ember is elesett volna, még az élelmi szereket is volt idejük teljesen felszállítani. Hobart pasa terve fényesen sikerült.

Hobart pasa most vette a parancsot, hogy vegye át a fekete tengeri török hadsereg főparancsnokságát.

Azon cserkesz családok, melyek a muszkák kegyetlenségei ellen futásban kerestek menedéket, felvették mind sértetlenül a török hadihajókra és a bakkákra.

Suchum-Kale, aug. 2. 6000 főnyi török csapatot tettünk le itt ma.

A gőzös ezenkívül egész sereg ceerkesz családát vett fel, melyek menekülni igyekeznek a muszkák kegyetlenségei elől s részben félnek is a muszka forráttól a háboru után.

Ha a felszerelés teljesen befejeztetik, a hajóhad az összes török katonai erőtt felveszi a kaukázusi expediciónak vége leendő.

Miklós nagyherczegnél.

Tirnovoból, jul. 26-ikáról a következőket írják a „N. W. T.”-nak: „Tegnap válták ide Sándor cárt. Az utcaakat tisztára separták, a házakat virágokkal díszítették és diadalivakat emeltek. De már a délután folyamában híre járt, hogy a cáz később fog megérkezni. Szombatra várják; de én azt hiszem, aligha fog előbb ide érkezni, míg Plewnánál az orosz sereg meg nem ütközik és nem győz. A cáz ugyanis nagyon szereti, ha a népek és hadseregének valami örömdetes újsággal kedveskedhetik. A főseregnél pedig most tudvalevőleg nincs igen örömdetes újság, s így valószínű, hogy a cáz addig nem is jön Tirnovába, míg valami örömdetes dolog a csatátérén nem történik.

E helyett azonban tegnap este egy igen érdekes jelenetnek voltunk tanúi. A bulgáriai legió ugyanis Kasanlikból 800 török katonát hozott 17 tisztel és egy imámmal. Miklós nagyherczeg, fia és több tábornok a menet elő lovagolt és miután a foglyokat megnézték, ismét visszajöttek a főhadiszállásra. Midőn a foglyok a táborba megérkeztek, valamennyi katona látni akarta őket. Csendben és illedelemmel fogadták őket. A tisztok a legénységtől elválasztván, azok a tábori parancsnokság nagy sátrába, ezek a városba vitettek, hol természetesen szintén tengernyi nép gyűlt az utcákra.

En a tisztok után siettem, kiket a sátorban illő tisztelettel fogadtak, s felvettett velők a

kihallgatási napló, melybe nevök, koruk, állásuk stb. beíratottak. Ez a szeriatárs egy óránál tovább tartott. Ezután a foglyok a főhadparancsnoknál fogadtattak.

A völgykatlan nyugati részében fekvő nagy kertben, sátra előtt ülvé, egyszerű vászon fölöttben és fehér széles tetejű sapkában fogadta a nagyherczeg a foglyokat. Körülötte falkörben álltak a jelenlevő herczegek és majd valamennyi orosz tábornok. A zenekar a cázi himnust játszotta, melyet egy mindenféle hymnusokból összeállított egyveleg követett. Esetleg épen a török hymnus került sorra, midőn a török tisztok előléptek, kiket bulgár legionáriusok vezettek. A foglyok néma csendben álltak meg a nagyherczeg előtt, tisztelegtek és fesztelenül vártak. A nagyherczeg felkelt, elfogadta a tisztelést s a hivatalos dragoman segítségével megkezdődött a társalgás, mely helyiely-közzel oly derült volt, hogy a jelenlevők valamennyien, még a török foglyokat sem véve ki, hangos nevetésbe törtek ki.

Itt van néhány kérdés és felelet a sok közül. A nagyherczeg azon kérdést intézi egy telivér törökhöz, hogy mint vannak a török katonák pénzüldolában, s kikapják-e rendszeren fizetéseket? A tiszt fesztelenül azt felelte erre, hogy még három havi fizetéssel adós neki az állam. Ugyanezen kérdés intéztetik két másik tisztához. Az egyik azt mondja, hogy egy év óta nem kapott fizetést, a másik tizenegyet hónapot emleget. A nagyherczeg felkiált: „Lehetetlen!” Egy fekete arabs a csoport közepéből így kiált fel: „En még egy krajczárt sem láttam, mióta Törökországban vagyok. Pedig ennek teljes két éve van! Azt hiszem. Törökországban nincs is pénz.” Erre természetesen lett nagy nevetés.

Egy másik tisztól, ki az egyiptomi segélycsapatokhoz tartozott, azt kérde a nagyherczeg, hogy hol szolgált először? A tiszt erre azt felelte, hogy Akif pasa alatt Alexandriában, mire a nagyherczeg önkénen felkiáltott: „Hiszen akkor bajtársak vagyunk; mert én is Akif pasa mellett voltam mint attaché alkalmazva.” Erre azonban a megkérdezett nem emlékezett.

A nagyherczeg ezután egy fiatal tisztnek nevet kérdez. De ez még nem mondta ki nevét, midőn a nagyherczeg fia, majdnem örvendő, így kiáltott fel: Oh, én ismerem őnt. Láttam a második ütközténél Kasanlik mellett. Ön az első sorban harcolt; midőn részünkrol a harmadik rohamra adatott a jel, ön katonáival lerohant a hegyről s azokkal az átéltelen magaslatoakra nyomult fel s onnan minket hevesen lövöldözött. Nemde? Én jól megjegyeztem az ön arcát. A tiszt erre így felelt: „Ugy van, fenség; de az ön bátorsága sem kerülte el figyelmemet.”

A nagyherczeg erre az imámmhoz fordult s azon kérdést intézte hozzá, hogy parancs adatott-e ki arra nézve, hogy a török katonák az elfogottaknak és sebesülteknek fejt levágják, s utalt arra, hogy számos levágott emberlő találatott a hegyalján. Erre az imám azt felelte, hogy ily parancs nem adatott ki és hogy erről őmit sem tud. Így folyt a társalgás majdnem egy egész órát. Stratégiai kérdés nem igen intéztetett a foglyokhoz, s a melyek intéztettek, azokra sem adatott kielégítő felelet. A foglyok ma újra kihallgattatnak és holnap Bukaresten át Oroszországba fognak szállíttatni.

A foglyt török legénység általában jobb benyomást gyakorol, mint a tisztok. A legénység mindenkinek illedelemesen köszönnek és jó kedvűek; míg a tisztok komoran néznek s csak a főherczegnek köszönnek s az előtt vidul fel egy kissé arczuk. A foglyok között a török birodalom majd valamennyi csapatszánya és nemzetisége képviselve van. „P. N.

Eszki-Zágra bevétele.

A Balkán déli részén vívott csatákról, melyek a törökök fényes győzelmével végződtek, a „Daily Telegraph” harcztéri tudósítója Karabunarból, jul. 31-ki kelettel a következő részleteket jelenti:

„Hétfőn Reuf és Szuleiman pasák csapataik közös támadást intéztek. Reuf pasa a balszáron heves támadást intézett az Eszki-Zágra előtt álló oroszok ellen. A török csapatok bámulatos hősiességgel és kitartással intézték a rohamot. Az oroszok gyilkos tüzzel fogadták őket. Mindamelllett tovább nyomultak előre; de a vérengzés csak hamar oly óriási lett, hogy a törökök kénytelenek voltak a legnagyobb rendben Karabunar irányában visszavonulni. E közben Szuleiman pasa, ki származodulatokat tétt, erőltetett menektek által haderejét Reuf pasával egyeniteni törekedett.

Kedden Reuf pasa megújította a támadást, s csapatait az erődsegeken át vitte az oroszok elő. A harc e napon reménytelen volt. A török gyalogság és lovasság egész a sánczokig nyomult előre, az oroszok borzasztó tüzelése közben. A török tüzésérg azonban nem volt képes az orosz lövegeket, melyek a török gyalogság közepét és oldalát löttek, hallgatásra kényszeríteni. Minthogy löszérük fogytán volt, a törökök ismét kénytelenek voltak visszavonulni, miután valamennyi sebesültjüket a csatátérrel elvitték. Mehmed pasa is megsebesült. Általános remélet vett a törökökön erőtt, midőn az oroszok Jeni-Zárából, hol a vasuti állomást felgyújtották, előnyomultak.

Hivatalos.

Szám. 64. — 1877.

(301)

(1—3)

b. m. b.

Hirdetmény.

Vagyonbukott helybeli ékszerárú Reichberg Lőrincz csődtömegéhez tartozó ékszerek, arany- és ezüst neműek, valamint házi butorok, bolti felszerelvények és egyéb leltározott ingóságok bírói elárverezése, a kolozsvári t. k. törvényszék, mint csődbíró által f. évi július 31-dikén 6937. — 1877. sz. a. kelt végzésével elrendeltetvén, — s annak foganatosításával alólírott kir. közzegző biztatván meg, erről venni szándékozókat oly hozzáadással értesitem, miszerint az elrendelt árverés foganatosítására hatánapul **f. évi augusztus 28-dik és következő napjait** tűztem ki.

Az árverés csőd jelöltnek a főtéren volt bolti helyiségében lesz megtartva, s kezdetét veszi mindig **delelőtti 8 órakor**.

Az árverés tárgyát képező ingóságok, minőségét, mennyiségét és becsértékét feltüntető csődleltár alólírtak irodai helyiségében (bel-szén-utca 5-dik szám 1-ső emelet) a hivatalos órák alatt, bármikor megtekinthető.

Kolozsvárt, 1877. augusztus 7-kén.

DORGÓ ALBERT,
kir. közzegző.

Sz. 7471. — 1877.

(299)

(3—3)

Árlejtési hirdetés.

Kolozsvármegye bel-farkasutca 8 számú házában jelen évben, kimeszelendő részére **folyó hó 11-kén d. e. 10 órakor**, a megyeháznál, árlejtés fog tartatni.

Kikiáltási ár 133 frt 36 kr. o. é.

Árlejtési szándékozók 10% bánatpénzt kötelesek, az árlejtéskor előre letenni.

Az árlejtési feltételek és költségcsatolási terv addig is, az aljegyzői irodában, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvármegye alispánjától.

Kolozsvárt, 1877. augusztus-hó 5-n.

GYARMATHY MIKLÓS,
alispán.

581. számhoz. 1877.

(300)

(3—3)

Árlejtési hirdetés.

Az Udvarhelymegyén átvonuló Héjjasfalva — Csik-gyimesi államút 25^{1/2} mfdnyi szakaszán, Nagy-Galambfalva között a templom árkan, a kútnál 42 számmal jelzett átereszt újból építése, a nagyméltóságú m. k. közmunka és közlekedési miniszterium f. é. 10,827 sz. a. 2005 frt 40 krnyi költség összeg erejéig engedélyeztetvén: ezen építkezés biztosítása tekintetéből **1877. augusztus-hó 21-én reggeli 10 órakor**, az alólírt hivatalnál, zárt ajánlati tárgyalás megtartatik.

Az arra vonatkozó 50 kr. bélyeggel ellátandó ajánlatok, melyekben az árendés számokkal és betűkkel százalékokban kiírva legyen, 10%-nyi bánatpénzzel ellátva és bepecsételve, a fent kitűzött tárgyalási óráig, a hivatalnak annyival bizonyosan beküldendő, vagy személyesen átadandók, mint hogy későbbben beérkezett ajánlatok tekintetbe vétetni nem fognak.

Az ajánlatban mindenesetre feleltendő, hogy a versenyző az általános és különleges építési feltételeket ismeri.

A művelet a hivatalnál, a hivatalos órákban betekinthető.

Székely-Udvarhelyen, 1877. évi augusztus-hó 5-kén.

A m. k. építészeti hivatal.

Nem hivatalos.

(295) (3—8)
Már 1877. szeptember 1-én
nyeremény húzásaa sorozatban
kisorsolt
cs. kir. osztr.

1839-ki

állam-sorsjegyeknek

Már a készlet tartárunk:

egy egész a sorozatban

kisorsolt

1839-ki sorsjegyet a 900 frt.

egy ötöd 1839-ki sorsj. a 175 frt.

ez utóbbi felét a 90 frt.

egy negyedet a 45 frt.

egy tízedet a 19 frt.

az 1839-ki

sorozatos sorsjegyek

eredeti engedély-jegyeit

egy darab a 7 frt.

két db. különb. sorozatból 13 frt.

8 darab különb. 30 frt.

Ajánljuk

nyeremény-könyveinket

8-18

kihúzott sorozattal

csak 10 frt. havi részletfizetés

mellett.

Grün és Garovaglio

váltóirodájára

Bécs. I. Kärntnerstrasse 5 sz.

Vidéki megrendelések után

vót melletti is pontosan teljesí

tetnek.

(294) (2—2)
A Russian-American J. R.
Company

gummi-felcipői

Szent-Pétervárott elismert leg-

jobb árak.

Nagyban megrendelhetni

Witte György által Bécsben,

Schottenbastei 6.

(293) (3—3)

Egy tanárjelölt

ki mennyiség- és természet-tudományi szakra készül és a német nyelvet tökéletesen bírja, kerestetik, egy 11 éves ifjú mellé, hogy ezt a reál-tanodák II-dik és III-ik osztálybeli tantárgyakra oktassa.

Ajánlkozók bővebb értesítést nyerne Stein János könyvkereskedésében Kolozsvárt.

Stein János

könyv- és zeneműkereskedésében Kolozsvárt

kapható:

Egy az Isten.

Regény. Irta Jókai Mór A hat kötet ára 6 frt.

Döntvénytár.

Magyar kir. Curia semmitőszéki és legfőbb ítélőszéki osztályának elvi jelentőségű határozatai.

Gyűjtötték: Dárday, Gallu és Zlinszky XVI. folyam.

Ára 2 fit.

A humanitás bálványa, vagy a szabadkőművesség pozitív része.

Okmányok alapján Pachtler G. M. Ára a 2 kötetnek 3 frt.

Tárgymutató

a döntvénytár (magyar kir. Curia semmitőszéki és legfőbb ítélőszéki osztályának elvi jelentőségű határozatai)

I—XV. folyamához.

Gyűjtötték: dr. Dárday, dr. Gallu és Zlinszky Imre.

Kötve 3 frt 60 kr.

Szemelvények görög remekírókból.

Gymnasiumok számára összeállította, magyarázó jegyzetekkel és szótárral ellátta Szamosi János. Ára 1 frt 20 kr.

Gazdasági olvasmányok

minden rendű gyakorló és tanuló gazdák számára.

Összeállították: Spornon Pál és Ebner Sándor.

Ára kötve 1 frt 20 kr.

Havasí rózsák.

Lyrai ciklus. Irta Versényi György. Ára 1 frt.

A Duna budapesti szakaszának szabályozása.

Irta dr. Hunfalvy János. Ára 1 fit 20 kr.

Róma alapítása és hőskora.

Irta Áldor Imre. Ára 40 kr.

Nagy Lajos király uralkodása.

Hazai történetírók nyomán írta dr. Toldy László. Ára 40 kr.

Augustus római császár története.

Irta Áldor Imre. Ára 40 kr.

Nagy Konstantin császár.

Irta Áldor Imre. Ára 40 kr.

FERENCZ JÓZSEF
KESERÜVIZ-FORRAS

a bűki, valamint minden bel- és külföldi keserűvíz közti legértékesebbnek van elismerve; enyhe íze miatt pedig különösen ajánlható mint legfellebbező, leghatásosabb keserűvíz, mely hatás előidézésére az egyéb keserűvízeknél szokásos adagoknak csak felét igényli. Kapható minden gyógyszertárban s fizetkereskedésben, és a forrásigazgatóságnál Budapeston.

(302) (1—2)
Sorsjegy-ügynökök!!

Államkölesön-sorsjegyek eladására, melyek mindegyikének nyernie kell, hasonlólag állampapírok eladására havi részletfizetés mellett, egy régebbi legjobb hírből álló bankház által mindenütt, a hol még épen nem vagy hiányosan volna képviselve, szolid és megbízható egyének kerestetnek ügyösökül igen kedvező feltételek mellett. — Az ügynökség folytatása csekély szorgalom mellett is igen jövedelmes. Ajánlatok a jelenlegi foglalkozás pontos feladásával magyar, vagy német nyelven Kramer B. bankházhoz Prágába intézendők.

1877 június 1. a sorozatban kihúzott

császári királyi osztrák

(275)

(19—30)

1839-ki államsorsjegyek,

melyekre az 1877-ki szeptember 1-én leendő húzáson nyereményeknek kell esniük.

1 egész 1839-ki állam-sorsjegy	950 ft.	1 egész, a legkisebb nyereményt kizárva	475 ft.
1 ötöd	180 ft.	1 ötöd	95 ft.
Ez utóbbinak fele	95 ft.	Ez utóbbinak fele	50 ft.
1 negyede	50 ft.	1 negyede	25 ft.
1 tízed	20 ft.	1 tízed	12 ft.
1 húszada	10 ft.	1 húszada	6 ft.

Nyeremény húzás szeptember 1-én, összesen nyolcz millió forintot meghaladó nyereménnyel.

Főnyeremény 280,000 forint!

Egyes szerencsésrészvények még be nem zárt sorsjegy-csoportokból 8—17 kihúzott sorozattal 10 és 20 forint havi részletfizetés mellett, melyeknek legkisebb nyereménye is be fog számítani; ezek néve programmal ingyen és bérmentesen szolgálunk. Mintán ily sorsjegyek főlemelt ár mellett is alig kaphatók, további ár-emelkedésök biztos kiállításban van, azért azok gyors megszerzését tanácsoljuk.

Nyitrai és társa, Bécs, Kärntnerstrasse 16, vas-ház.

Kolozsvárt kaphatók Stein Jánosnál.

(72)

A legnagyobb kalap és czipő raktár

(15—*)

CSAPÓ SÁNDOR

NAGY BAZÁRJÁBAN

a főtéren, a „Nemzeti szálloda alatt,

férfi-, női- és gyermek-czipők dús raktára

minden versenyt kizáró minőségben és jutányos árban.

Legdúsabb választéku, új divat szerint készült,

férfi- és gyermek selyem- és posztókalap-raktár

Egészen ujan berendezett

férfi üngök, gallérok, kézelők, selyem nyakkendők és kesztyűk dús választéku raktárát,

különösen ajánlja a n. érd. t. cz. közönség becses figyelmébe.

Nyergek, lovaglőeszközök, legyverek, revolverek és vadászkészletek.